



ஒண்ட வந்த பிடாரியே, ஈழத் தமிழரை விரட்டாதே!

“தான் சார்ந்திருக்கும் இனம், மதம் அல்லது சமூகக் குழுவின் காரணமாகவோ, தான் கொண்டிருக்கும் அரசியல் கருத்தின் காரணமாகவோ, தனது உயிருக்கும், சுதந்திரத்திற்கும் அபாயம் நேரக்கூடும் என்றால் அந்த அகதியை, தஞ்சமளித்த அரசு வெளியேற்றுவோ, அத்தகைய அபாயம் உள்ள அவரது நாட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்பவோ கூடாது”

— அகதிகள் குறித்த ஐ.நா.வின் ஜெனீவா மாநாட்டுத் தீர்மானம் எண் 33 - 1 ஜூலை 1951

அகதி ஒருவருக்குத் தஞ்சமளித்த நாடு அவரைத் திருப்பியனுப்பியே தீர வேண்டும் என்றால் அதற்கு ஒரு நிபந்தனை விதிக்கிறது ஐ.நா. தீர்மானம். தஞ்சம் புகுந்த நாட்டில் அந்த அகதி பாரதூரமான குற்றமிழைத்திருந்தாலோ, தஞ்சம் புகுந்த நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கே அபாயம் விளைவித்தாலோ அவரை வெளியேற்றலாம். ஆனால், இந்தக் குற்றங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டு நாட்டின் அதி உயர் நீதிமன்றம் அவர்கள் குற்றவாளிகள் என்று தீர்ப்பு வழங்கியிருக்க வேண்டும்.

மனித உரிமைகள் குறித்த ஐ.நா.வின் தீர்மானத்தையும், அகதிகள் பிரச்சினை பற்றிய தீர்மானங்களையும் இந்தியாவும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அவற்றை மதிப்பது, அமல்படுத்துவதும் இந்திய அரசின் கடமை, பொறுப்பு.

ஆனால், தி.மு.க. ஆட்சியைக் கவிழ்ப்பதற்காகவும், பின்னர் தேர்தலில் ஓட்டுப் பொறுக்குவதற்காகவும் வாழப்பாடி - ஜெயலலிதா கும்பல் பேசிவரும் பேச்சுக்களும் எடுத்துவரும் நடவடிக்கைகளும் ஐ.நா. தீர்மானங்களுக்கும், சர்வதேச மரபுகளுக்கும் நேரெதிராகவே உள்ளன. “ஈழ அகதிகளை விருப்பப்பட்டால் முகாம்களில் அடைத்து வைக்கலாம். அல்லது வங்காள விரிகுடாவில் விசிறியடிக்கலாம்” என்பதே அகதிகள் விஷயத்தில் இக்கும்பல் வைக்கும்

ஈழத்தமிழரை விரட்டாதே! அரங்குக் கூட்டம்

ஈழத் தமிழ் அகதிகளை வெளியேற்றாதே என்ற தலைப்பில் மக்கள் கலை இலக்கியக் கழகம் தமிழ்நாடு முழுவதும் கருத்தரங்கக் கூட்டங்களை நடத்தி வருகிறது. இதன் ஒரு பகுதியாக திருச்சி ஜாபர்ஷா தெரு - ஜெயின் பவனில் 10.7.91 அன்று கூட்டம் நடைபெற்றது. தோழர் தமிழ் மணி தலைமையில் தோழர் கதிரவன் உரை நிகழ்த்தினார். ஈழத்தமிழ் அகதிகளை வைத்து பிழைப்பு நடத்திய ஓட்டுக் கட்சிகள் இன்று ஜெயலலிதா - வாழப்பாடி கும்பலின் அகதிகளை வெளியேற்றும் நடவடிக்கையைப் பற்றி வாயே திறக்காத கோழைத்தனத்தை அம்பலப்படுத்தினார். மேலும் அகதிகளை வெளியேற்றுவது ஐ.நா. தீர்மான விதிமுறைக்குப் புறம்பானது என்பதை விளக்கியும், ஈழ அகதிகளுக்கு இங்கு தங்கவும் பிரச்சாரம் செய்யவும் முழு உரிமையுண்டு. இதை அமல்படுத்த ஜனநாயக - புரட்சிகர சக்திகள் முன்வர வேண்டும் என அறைகூவல் விடுத்தார்.

அணுகுமுறை.

ராஜீவ் கொலையுண்டானவுடனே ஈழத்தமிழ் அகதிகள் அனைவரையும் இலங்கைக்கே திருப்பி அனுப்பிவிட வேண்டுமென்று வாழப்பாடி, ஜெயலலிதா இருவருமே அறிக்கை விட்டனர். ஆனால், ஆட்சிக்கு வந்தபின் அகில இந்திய வானொலிக்கு அளித்த பேட்டியில் “புலிகளை வெளியேற்றுவோம்; சட்டத்தை மீறுபவர்களை வெளியேற்றுவோம்; டெலோ, ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப் போன்ற குழுக்களை கருணையுடன் நடத்துவோம்” என்று கூறினார் ஜெயலலிதா. தமிழகத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பவர்களை எங்கே அனுப்புவார்கள் என்று நிருபர்கள் கேட்டதற்கு “அதை முடிவு செய்வது மத்திய அரசின் வேலை” என்று நழுவிக்கொண்டார்.

அகதிகள் பல்வேறு முகாம்களிலும், முகாம்களுக்கு வெளியிலுமாக சித்திரிப்பதனால் அவர்களை கண்காணிக்க இயலவில்லை என்றும், எல்லா அகதிகளையும் தமிழகக் கடலோரத்தில் மூன்று பெரும் முகாம்களை அமைத்து அவற்றில் அடைத்துவிட்டால் கண்காணிப்பது சுலபம் என்றும் கூறுகிறார் ப.சிதம்பரம்.

வாழப்பாடி, சிதம்பரம், ஜெயலலிதா ஆகியோரின் கருத்துக்கள் வெவ்வேறு போலத் தோன்றினாலும் இவர்கள் அனைவரின் நோக்கம் ஒன்றே - அது ஈழ அகதிகள் அனைவரையும் வெளியேற்றுவதுதான்.

இந்த நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதாரமாகப் பொதுக்கருத்தை உருவாக்குவதற்கு தமிழகத்தின் தரகு முதலாளித்துவ, பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள் துணை நிற்கின்றன. ஈழ அகதிகள் அனைவரின்மீதும் பொய்களையும் அவதூறுகளையும் பரப்புகின்றன. உண்டவீட்டுக்கு இரண்டகம் நினைத்த துரோகிகளாக அவர்கள் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர்.

ராஜீவ், ‘கொலைக்குப்’ பின் அகதி முகாம்கள் சிறைக்கூடங்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. முகாம்களிலிருந்து அகதிகள் வெளியே செல்ல அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்பதுடன் பார்வையாளர்களும் முகாம்களுக்குள்ளே அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. முகாம்களுக்கு வெளியில் உள்ள அகதிகளின் உறவினர்களோ, நண்பர்களோ முகாமில் உள்ள அகதி ஒருவரைச் சந்திக்க விரும்பினால் அவர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அனுமதி பெற வேண்டும் என்றும், பிறகு அந்த அனுமதிச் சீட்டுடன் வந்தால் சம்பந்தப்பட்ட அகதியை முகாமின் வாயிலுக்கு அழைத்து அங்கே போலீசின் பார்வையில் 30 நிமிடங்கள் பேசலாம் என்றும் கெடுபிடிகள் தீவிரமாக்கப்பட்டுள்ளன. ஐ.நா. உத்தரவாதம் செய்துள்ள அகதிகளின் பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை, நடமாட்ட உரிமை ஆகிய அனைத்துமே மறுக்கப்பட்டு அகதிகள் சிறைக் கைதிகளைப் போல நடத்தப்படுகின்றனர்.

புலிகள் ராஜீவைக் கொலை செய்திருக்கக் கூடும் என்பது மட்டுமே இலையனைத்திற்கும் காரணம் அல்ல; சோற்றுக்கு விவையாக சுதந்திரத்தைக் கேட்டபோது ஈழ மக்கள் அதை ஏற்காததே அனைத்திற்கும் மூல காரணம். இந்தியாவின் தெற்காசிய பிராந்திய

திய விரிவாக்க நோக்கத்தை விரிவு செய்வதற்காக ராஜீவால் போடப்பட்ட இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் தோல்வியும், அமைதிப்படைவின் அவமானகரமான தோல்வியுமே ஈழமக்கள் மீது காங். - அ.தி.மு.க. கும்பலும், அதிகார வர்க்கமும் கொண்டிருக்கும் வெறுப்புக்குக் காரணம்.

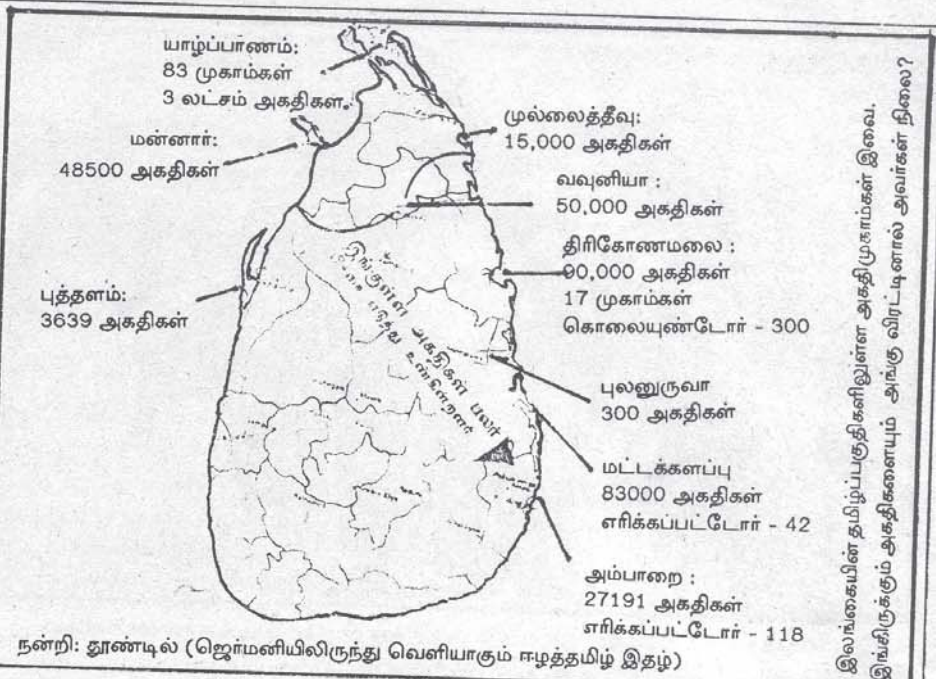
தமது நாட்டில் தமது இனம் அல்லது நாம் கொண்டிருக்கும் அரசியல் கொள்கைகளையோ அரக அடக்குமுறையைச் சந்திக்கும் மக்கள் வேறுநாடுகளில் அரசியல் தஞ்சம் புகுவதும், அங்கே இருந்தபடியே தனது நாட்டின் விடுதலைக்காகப் போராடுவதும் பலக அரசியலரங்கில் அதிசயமானவை அல்ல.

பாகிஸ்தானின் ராணுவ ஆட்சிக்கெதிராக வங்காளதேசத்து மக்கள் போராடிய போது ஈழ அகதிகளைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு அதிகமான அகதிகள் மேற்கு வங்கத்திலும், அஸ்ஸாமிலும் தஞ்சம் புகுந்தனர். இந்த அகதிகளை வங்காள தேசத்திற்கே அனுப்பி அனுப்புமாறு பாகிஸ்தான் கூறிய போது ஐ.நா. தீர்மானங்களைக் காட்டி அவர்களுக்கு இந்தியாவில் தஞ்சமளித்ததுடன் ஒரு ஆக்கிரமிப்பு யுத்தம் நடத்தி, வங்காள தேசத்தில் முஜிபுர் ரகுமானின் தலைமையில் அது கைப்பாவை ஆட்சியை உருவாக்கி அது இந்திரா அரசு. பல லட்சக்கணக்கில் அடிப்பயர்ந்த அகதிகளைப் பராமரிக்க நாடு முழுவதும் நிதிதிரட்டியது. பாகிஸ்தானிலிருந்து வங்காள தேசம் பிரிந்த பின்னரும் தஞ்சம் புகுந்த அகதிகளில் ஒரு பிரிவினரை அஸ்ஸாமிலேயே நிரந்தரமாகக் குடியேற்றி அவர்களைத் தனது ஒட்டு வங்கியாகக் கொண்டது இந்திராவின் காங்கிரசு அரசு.

வங்காள தேச அரசைத் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைப்பதற்கென்றே அங்குள்ள மாபழங்குடியினருக்கு ஆயுதப் பயிற்சியளித்து அவர்களை வங்காள தேச அரசுக்கு எதிராகக் குறுக்கிடுவதற்கு இனப் போராட்டங்களுக்கும் எதிராகத் துண்டிவிட்டது ஈழ அரசு. பிறகு இந்திய அரசால் நிரக்கதி வரிடப்பட்ட சக்மா அகதிகள் இன்று தாழ் நாடற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

திபெத்திய மக்களால் விரட்டப்பட்ட பாலாமாவுக்கும் அவரது விசுவாசிகளுக்கும் இந்தியாவில் அரசியல் தஞ்சமளித்த பின் இந்திய மண்ணில் ஒரு பகுதியை அவர்களுக்கு ஒதுக்கித் தந்து அங்கே லாமா கத்திரி திபெத் அரசு செயல்படவும் வகை செய்தது இந்திய அரசு. பத்தே சீனத்தின் ஒரு பகுதியாக அங்கேயுக் கொண்டே இந்திய அரசு செய்யும் அரசியல் மோசடி இன்றளவும் தொடர்

1983 இல் ஜூலைப் படுகொலையை நடத்தி ஆயிரக்கணக்கான ஈழ மக்கள் தமிழில் தஞ்சம் புகுந்தபோது அவர்களைத் தனி அனுப்புமாறு கோரினார் ஜெயவர்தன. தனது மேலாதிக்க நோக்கத்துக்கு ஈழத் தீர் பிரச்சனையைப் பயன்படுத்தத் திட்டமிட்ட இந்திரா, அகதிகளைத் திருப்பிய அடையலாது என்று மிகப்பெரிய மனிதாபிதியைப் போல் பேசினார்.



போராளிகளைத் தங்களுது கையாட்களாகவும், தமிழர்களைப் பகடைக்காய்களாகவும் பயன்படுத்தி இலங்கையின் ஒற்றுமையைத் தனது தயவின் கீழ் கொண்டுவர முனைந்த இந்திய ஆளும் வர்க்கங்கள் தங்களுது கனவு நிறைவேறாததனால் ஆத்திரம் கொண்டுள்ளனர். அகதிகளை வெளியேற்றும் தங்கள் முடிவுக்கு ஆதரவு திரட்ட ராஜீவின் கொலையை ஒரு முகாந்திரமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

வெளியேற்றினால் என்ன நேரிடும்?

ஈழ மக்களை இங்கிருந்து வெளியேற்றுவது என்பது அவர்கள் அனைவருக்கும் மரண தண்டனை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒப்பானது. சிங்கள ராணுவத்திற்கும் புலிகளுக்கும் மிடையிலான போரில் தமிழ் சிவிலியன்கள் கொல்லப்படுவதும் சித்திரவதைக்குள்ளாவதும் தொடர்கிறது. சமீபத்தில் கிழக்கு மாகாணம் கொக்கடிச் சோலையில் ஒரு கிராமம் முழுவதையும் சிங்கள இனவெறி ராணுவம் படுகொலை செய்துள்ளது. இதை மறைக்கவோ, நியாயப்படுத்தவோ இயலாத பிரேமதாசா அரசு இச்சம்பவம் குறித்து விசாரணைக்கு உத்திரவிட வேண்டிய நிர் பந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது.

அகதி முகாம்களில் ஒளிந்துள்ள புலிகளமீது தாக்குதல் தொடுக்கப் போவதாகவும், எனவே முகாம்களை விட்டு அகதிகள் அனைவரும் வெளியேற வேண்டும் என்றும் சிங்கள ராணுவம் கொடுத்த உத்தரவை கிறித்தவப் பாதிரியார்கள் எதிர்த்துள்ளனர். "பல நாட்கள் சுத்தம் செய்யப் படாத மலக் கூடம் ஒன்றினுள் நுழைவதைப் போல இருந்தது" என்று அகதிமுகாம்களின் அவல நிலை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார், ஒரு கிழக்குப் பகுதி பத்திரிக்கை நிபுனர். "இத்தனை அவலங்கள் நிறைந்த அகதி முகாமை நான் என் வாழ் நாளில் பார்த்ததில்லை" என்கிறார் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த ஒரு இலங்கை அரசு அதிகாரி.

ஜெயவர்தன - வாழப்பாடி கும்பலோ ஈழ மக்களை சிங்கள அரசின் அகதி முகாம்களுக்கு அனுப்பி வைக்கத் திட்டம் போடுகின்

றன. அவ்வாறு அகதிகள் வெளியேற்றப்பட் டால் அவர்கள் பசியாலும், நோயாலும் மடி வார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, பல ஆயிரக்க ணக்கானோர் கைது செய்யப்பட்டு வெளிக் கடை, பூசா முகாம்களை நினைவு படுத்தும் வகையில் சித்திரவதை செய்து கொல்லப் படுவர்.

சிங்கள இனவெறி அரசின் பாசிச அடக்கு முறைகளுடன், புலிகளை ஆதரிக் காத சக்திகள் அவர்களது அடக்குமுறைக் கும், கட்டாய வருவலுக்கும் ஆளாக வேண்டி வரும்.

உணவு எரிபொருள் "கடத்தல்" தவறா?

தமிழகக் கடற்கரையிலிருந்து உணவும், டீசல்-மண்ணெண்ணெய் போன்ற எரி பொருட்களும் ஈழத்துக்குக் கொண்டு செல் வப்படுவதுபோல வாழப்பாடி - ஜெயல விதா கும்பல் கூச்சல் போடுகிறது. பாசிச பிரேமதாசா அரசின் முற்றுகையினால் அத் தியாவசியப் பண்டங்களின் போக்குவரத்து முற்றிலும் தடுக்கப்பட்டு அரிசி கிலோ 100 ரூபாய், சர்க்கரை கிலோ 100 ரூபாய், மண் ணெண்ணெய் விட்டர் 150 ரூபாய், பெட் ரோல் விட்டர் 650 ரூபாய் என்று பொருட்க ளின் விலை நினைத்தும் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு ஈழத்தில் உயர்ந்திருக்கிறது. தொலைபேசி, செய்தித்தாள், மின்சாரம் வானொலி, அஞ்சல் போக்குவரத்து, மருந்து ஆகிய எதுவுமே இன்றி கடுமை யான யுத்தத்தினுடே மக்கள் உயிர்வாழ போராடிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இந்நிலையில் தமிழகக் கடற்கரையில் காவலை பலப்படுத்தி கடத்தலைத் தடுத்து விட்டதாக மார்தட்டுகிறது தமிழக அரசு. கிழக்கு - மேற்குக் கடற்கரைகளின் கடத்தல் சாம்ராச்சியத்தையும், பாகிஸ்தான் - நேபாள எல்லையில் எல்லைப் பாதுகாப்புப் படையின் கூட்டுடன் நடக்கும் கடத்தலை யும் தடுக்க முடியாத அரசு அவற்றில் நூற்றி லொரு பங்குக்கும் கானாத புலிகளின் 'கடத் தல்' பற்றி கவலைப்படுகிறது. கடத்தல் காரர்

இலங்கையின் தமிழ்ப்பகுதிகளிலுள்ள அகதிமுகாம்கள் இவை. இங்கிருக்கும் அகதிகளையும் அங்கு விரட்டினால் அவர்கள் நிலை?



உயிர் பிழைக்கக் கடல்கடந்து ஓடிவரும் அகதிகளை மீண்டும் கொலையாளிகள் டமே ஒப்படைக்க முயல்கிறது இந்திய அரசு.

களுடன் கூட்டு வைத்த காலம்போய் கோவா காங்கிரஸ் முதல்வரின் குடும்பமே கடத்தல் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பது வெளிவந்து சந்தி சிரிக்கும்போது, கடத்தல் பற்றிப் பேச இவர்களுக்கு ஏது அருகதை?

இந்திய அமைதிப்படைக்குச் சோறு போட தமிழகத்திலிருந்து உணவுப் பொருட்களை இந்திய அரசு கடத்தியதால் தமிழகம் கட்டும் விலை உயர்வை சந்திக்கவில்லையா? ஈழத்திலிருந்து திரும்பிய, 'சிப்பாய்கள்' கடத்திக் கொண்டு வந்த எலக்ட்ரானிக் பொருட்களை வரியின்றி அனுமதிக்கவில்லையா? இப்போது மட்டும் கடத்தல்பற்றி என்ன அதித அக்கறை?

கடத்தலையும், புலிகளின் போக்குவரத்தையும் தடுப்பதற்காக இந்திய அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள் அவர்கள் கூறுவது போல இந்தியாவின் எல்லையைக் காப்பதற்கு அல்ல; மாறாக புலிகளுக்கும், ஈழ மக்களுக்கும் எதிரான போரில் சிங்கள ராணுவத்தின் தரப்பில் நின்று அவர்களது முற்றுகைக்கும், படுகொலைக்கும் உதவும் நடவடிக்கைகளே. வேறு வகையில் சொன்னால் ஈழத் தமிழருக்கு எதிராக மீண்டும் இந்திய அரசு போர் தொடுத்துள்ளது.

போராளிகளைக் களையெடுக்கும் நடவடிக்கைக்காக 'தமிழகத்தில் சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைவு', 'ஆயுதக் கலாச்சாரம்' என்றெல்லாம் இந்திய அரசு பேசுவது நகைப்பிற்குரிய மோசடி. தமிழகத்தில் முகாம்கள் அமைத்து இந்திய உளவுப்படை 'ரா' போராளிகளுக்குப் பயிற்சியும் ஆயுதமும் அளித்ததும், போதை மருத்துக் கடத்தலை ஊக்குவித்ததும், எம்.ஜி.ஆர் பகிரங்கமாகக் கொடுத்த 4 கோடி ரூபாய் நன்கொடையையும், புலிகளுடன் ராஜீவ் நடத்திய ரகசிய பேரங்களுள் ஏற்கனவே அம்பலமாகி உலகமறிந்த உண்மைகள்.

போராளிகளின் சமூக விரோத நடவடிக்கைகள் பற்றிப் பொதுவாக பேசும் தமிழக அரசு, போதை மருந்த் கடத்தல், கொள்ளை போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடு

பட்ட நபர்களைப் பற்றிய விவரங்களை மட்டும் திட்டமிட்டே மறைக்கிறது. அவற்றை வெளியிட்டால் இன்று எந்தக் குழுக்களை ஜெயலலிதா கருணாயுடன் நடத்துவதாகக் கூறுகிறாரோ, அந்தத் துரோகக் குழுக்கள் தான் இத்தகைய குற்றங்களில் பெரிதும் ஈடுபட்டிருந்தவை என்ற உண்மை தெரியவரும்.

சட்டம் - ஒழுங்கு சீர்குலைவு குறித்தும் ஆயுதக் கலாச்சாரம் குறித்தும் பேசுவதற்கு காங்கிரசு - அதிமுக கும்பலுக்கு அருகதை இல்லை. பீகாரின் சாதிப்படுகொலை, உத்தரப்பிரதேசத்தில் பாரதிய ஜனதா நடத்திய கொலைவெறியாட்டம், பெரு நகரங்களில் நீக்கமறப் பரவி வரும் மாஃபியா கும்பல்களின் ஆதிக்கம் - இவற்றுக் கெல்லாம் என்ன தீர்வு? தமிழகத்தில் சட்டம் ஒழுங்குக்காக பாப்பாற்ற போராளிகளை வெளியேற்ற வேண்டும் என்றால் மேற்சொன்ன நிலமைகளுக்காக, யாரை வெளியேற்றுவது?

'83 இல் தமிழகத்தில் எழுந்த ஈழ ஆதரவு அவை ஏழே ஆண்டுகளில் ஈழ எதிர்ப்பு அலையாக மாறியிருக்கிறதென்றால் அதற்குக் காரணம் ஈழப் போராட்டத்தை தனது நோக்கத்துக்குத் திசை திருப்ப முயன்ற இந்திய அரசின் சதியும், ஈழப் போராளிகள் அதற்குப் பலியானும்தான். இது ஈழத்தின் எதிரிகளுக்கும் சிங்கள இனவெறியார்களுக்கும் கிடைத்துள்ள வெற்றி. தமிழின விரோதி சோ, உளவு அதிகாரி மோகன்தாஸ், ஈழ எதிர்ப்புப் பார்ப்பனப் பத்திரிக்கைகள் ஆகியோருக்குக் கிடைத்துள்ள வெற்றி.

ஈழ ஆதரவு அவை ஓங்கியிருந்த நேரத்திலும், எதிர்ப்புகள் இல்லாத நேரத்திலும் சவடாவுடித்த தி.மு.க, தி.க. நெடுமாறன் மற்றும் ஈழ ஆதரவு குழுக்களின் தலைமைகள் இன்றைய நெருக்கடியான தருணத்தில் அஞ்சி ஒளிவது அவமானகரமானது. ராஜீவ் கொலையைக் காரணம் காட்டி புலிகளையும், இந்திய ஆதிக்க எதிர்ப்பாளர்களையும் நாடு கடத்த தமிழக அரசு முனைவதை இவர்கள் மவுனமாக வேடிக்கை பார்ப்பது வெட்கக் கேடானது.

போராளிகளுக்கும் அரசியல் உரிமை வேண்டும்

'84-இல் இந்திராவின் கொலையை யொட்டி சீக்கிய வேட்டையும், சீக்கிய எதிர்ப்பும் தூண்டி விடப்பட்டது போல ராஜீவ் கொலையைக் காரணம் காட்டி ஈழ மக்கள் அனைவரின் மீதும் துவேசத்தைத் தூண்டும் முயற்சி நடக்கிறது. ராஜீவ் கொலையைப் புலிகள்தான் செய்தனர் என்று புலனாய்வுத்துறை அறுதியிட்டுக் கூறாத போதே, விசாரணை முடிந்து தீர்ப்பு வழங்கப்படுவதற்கு முன்பாகவே, ஊகத்தின் அடிப்படையிலேயே ஒரு இனத்துக்கு எதிராகப் பாசிச வெறியைத் தூண்டிவிடுவதை நாம் சகித்துக் கொள்ள முடியாது.

ராஜீவ் எப்படி, யாரால் கொலை செய்யப்பட்டார் என்று ஆய்வு நடந்ததென்பது, கொலைக்கான நோக்கம் (Motive) பற்றி புலனாய்வுத்துறை கிடக்கட்டும், பத்திரிகைகள் கூடப் பேச மறுக்கின்றன. இவர்களது குற்றவியல் சட்டப்படியே கூட கொலைக்கான நோக்கத்தையும் இவர்கள் நிரூபித்தாக வேண்டும்.

ராஜீவின் கொலை குறித்து விசாரணை நடத்தும் அரசு, இந்திய ராணுவம் இலங்கையில் நடத்திய சிவிலியன் கொலைகள், கற்பழிப்புகள், கொள்ளைகள் குறித்தும் விசாரணை நடத்தட்டும். இத்தகைய விசாரணையொன்றைக் கோரும் உரிமை நமக்கு உண்டு.

அமைதிப்படை என்ற பெயரில் இந்திய ஆக்கிரமிப்பு ராணுவத்தை அனுப்பி ஈழ மக்களை அவர்களது சொந்த மண்ணில் அடிமைப்படுத்த முயன்று தோற்ற இந்திய அரசு தனது நோக்கத்தை இந்தியாவில் நிறைவேற்றிக் கொண்டது. ஈழப் போராட்டத்துக்கு ஆதரவாக அரசியல் பிரச்சாரம் செய்யும் உரிமையும், சட்டபூர்வமாக இயங்கும் உரிமையும் உலக நாடுகள் அனைத்தும் வழங்க இருக்கும்போது அவ்வுரிமைகள் இந்தியாவில் மட்டும் பறிக்கப்பட்டன. ஈழ அகதிகளின் சட்டபூர்வ உரிமைகளையெல்லாம் பறித்துவிட்டு இன்று சட்டபூர்வமாக அவர்கள் இயங்க அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பது போலவும் சட்டவிரோத நடவடிக்கைகளைத்தான் தாங்கள் கட்டுப்படுத்த முயல்வதாகவும் இந்திய அரசு நாடகமாடுகிறது.

"புலிகளைத்தான் நாங்கள் வெளியேற்ற முனைகிறோம்; அகதிகளை அல்ல" என்று சமீபத்தில் ஜெயலலிதா பேசியிருப்பது நயவஞ்சகமானது. போராளிகளும் அரசியல் தஞ்சம் புகுந்த அகதிகள்தான். தஞ்சம் புகுந்த இடத்தில் இருந்து கொண்டு அவர்கள் தங்கள் லட்சியத்துக்கான போராட்டத்தில் ஈடுபடுவதைத் தடுக்க முயலும் ச்தான், அகதி வேறு - போராளி வேறு என்ற வகைப்படுத்தும் தந்திரம்.

தனது அரசியல் உரிமையை அடிக் வைத்துவிட்டு அடிமைத்தனத்தை சகித்துக் கொண்டு முகாமில் அடைபட்டுக் கிடக்க தயாராக இருப்பவர்களுக்கு மட்டுமே தங்க அனுமதி எளிக்கிறது ஜெயலலிதா அரசு. ஈழ மக்களின் உரிமையை மீட்டுத்தரப் போகுவது நம் கடமை.

● அஜித்